

[Camre.]

Da en del af de vogne, der typegodkendes i Danmark, opfylder de amerikanske bestemmelser og samtidig er fuldt økonomisk konkurrencedygtige, vil der ikke være hverken privatøkonomiske eller statsfinansielle hindringer for at ændre de danske typegodkendelsesbestemmelser med øjeblikkelig virkning, tværtimod vil besparelserne i menneskeliv og kvæstelser give landet betydelige økonomiske fordele.

Ministeren kunne samtidig ved publikationer fra statens biltilsyn over dagspresse og TV oplyse, hvilke bilmodeller der i dag opfylder de amerikanske typegodkendelsesbestemmelser.

Justitsminister *Thestrups* svar (3. januar 1969):

Spørgsmålet om, hvilke krav der bør stilles til bilers indretning og udstyr, har gennem flere år været behandlet på internationalt plan.

Herhjemme har justitsministeriet nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter for justitsministeriet og forskellige andre myndigheder og organisationer til at overveje disse spørgsmål. Arbejdsgruppen har allerede for nogen tid siden taget spørgsmålet om en udbygning af typegodkendelsesordningen med hensyn til køretøjer op til overvejelse, og problemerne hermed vil blive drøftet i de kommende måneder. I arbejdsgruppens overvejelser indgår også spørgsmålet om at gennemføre en typegodkendelsesordning, der er koordineret med typegodkendelsesordningen i de andre nordiske lande, og som kan anvendes til vejledning af forbrugerne.

Den nævnte arbejdsgruppe har naturligvis taget de amerikanske og andre i udlandet gældende normer med ind i sine overvejelser, men først og fremmest er arbejdsgruppen opmærksom på det arbejde med standardisering af sikkerhedsnormer, der foregår i FNs økonomiske kommission for Europa (ECE).

Af *Jørgen Peder Hansen* til handelsministeren (20. december 1968):

„Vil ministeren tage skridt til at få indføjet en dispensationsbestemmelse i lukkeloven, der tager sigte på, i enkelt-

tilfælde eller blot én gang årligt, at give handicappede mulighed for at besøge og foretage indkøb i forretninger uden for almindelig lukketid?“

Begrundelse.

Handicappede har meget ofte vanskelighed ved at afvikle deres indkøb, fordi de er afskåret fra at handle i forretningstiden, hvor de ikke kan bevæge sig omkring uden alt for stor ulykkesrisiko.

Det forekommer rimeligt, at der åbnes adgang for disse mennesker til at foretage selvstændige juleindkøb uden for den almindelige åbningstid. For at holde spørgsmålet uden for den løbende diskussion om lukkeloven vil en løsning af spørgsmålet praktisk kunne etableres ved i lukkeloven at indføre en dispensationsbestemmelse, der alene tager sigte på handicappede, og at tilladelse kun gives én gang årligt.

Jeg er sikker på, at folketinget vil tage venligt imod et sådant lovforslag fra handelsministeren, også selv om det først fremkommer efter den af regeringen selv fastsatte seneste frist, nemlig den 1. januar 1969.

Handelsminister *Knud Thomsens* svar (2. januar 1969):

Alle må se med sympati på tanken om at give de handicappede en så let adgang som muligt til at foretage indkøb. Alligevel vil jeg finde det betænkeligt at søge gennemført en så speciel ændring af lukkeloven som foreslået af spørgeren. En sådan ændring — med særlig adgang til indkøb nogle timer blot én gang om året — vil næppe heller være en virkelig hjælp, og af principielle grunde vil jeg være betænkelig ved de stadige lapperier på vor lukkelov.

Lukkeloven af 1950 er som bekendt ændret flere gange, når man har fundet, at den har virket urimeligt restriktivt snart på ét, snart på et andet område. Loven, som heller ikke i sin oprindelige skikkelse er et eksempel på klarhed og overskuelighed, er ved disse stadige lapperier blevet endnu mere uoverskuelig, og jeg vil nødig belaste lukkeloven med endnu flere særordninger, der er vanskelige at administrere og kontrollere. Der er vanskelighed nok i forvejen ved at sikre lovens overholdelse.

Handelshøjskolen i Århus har på handelsministeriets foranledning udarbejdet en